

Geronimo Stilton

*De kleine
prinses*

Geronimo Stilton is een wereldwijd beschermde merknaam.

Alle namen, karakters en andere items met betrekking tot Geronimo Stilton zijn het copyright, het handelsmerk en de exclusieve licentie van Atlantyca S.p.A.

Alle rechten voorbehouden.

De morele rechten van de auteur zijn gewaarborgd.

Oorspronkelijke tekst van Frances Hodgson Burnett, vrij bewerkt door Geronimo Stilton

Oorspronkelijke titel: La piccola principessa

Omslag: Flavio Ferron

Graphics: Silvia Storari en Daria Colombo

Illustraties: Carla Debernardi en Edwyn Nori

Vertaling: Dorette Zwaans

Naar een idee van: Elisabetta Dami

© 2016 Edizioni Piemme S.p.A, Palazzo Mondadori, Via Mondadori 1,
20090 Segrate, Italië

© Internationale rechten: Atlantyca S.p.A, Via Leopardi 8, 20125 Milaan, Italië
foreignrights@atlantyca.it – www.atlantyca.com

© 2017 – Nederlandstalige uitgave: bv De Wakkere Muis, Amsterdam

ISBN 978 90 8592 386 2

NUR 282/283

www.wakkeremuis.nl

www.geronimostilton.com

Verspreiding in België: Baeckens Books nv, Uitgeverij Bakermat, Mechelen

Stilton is de naam van een bekende Engelse kaas. Het is de favoriete kaas van Geronimo Stilton. Het is een geregistreerde merknaam van The Stilton Cheese Makers' Association.

Wil je meer informatie, ga dan naar www.stiltoncheese.com

Niets uit deze uitgave mag volledig of gedeeltelijk worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt, op welke wijze dan ook, elektronisch, mechanisch, inclusief fotokopiëren en klank- of beeldopnames of via informatieopslag, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Een klein muisje en twee egn

 Het was een donkere winterdag en Londen was in een dikke **MIST** gehuld. Het leek wel nacht.

De straatlantaarns wierpen een flauw **schijnsel** over de straten van de stad. Een koets kwam langzaam dichterbij. In de koets zaten een *chic* geklede knager en zijn dochter tegenover elkaar. Het knagerinnetje had donkere krullen en grote, diepblauwe **OGEN**. Ze heette Sara Crewe. Je zou niet zeggen dat ze pas zeven was, zo volwassen gedroeg ze zich. Ze was rustig en beleefd en ze wist ook veel voor haar leeftijd.

En klein isj e met yb e g n

De twee waren net in Londen aangekomen. Ze kwamen uit **India** en waren totaal niet gewend aan het grauwe weer in Engeland. Wat een verschil met de mooie, felle kleuren in Bombay. En wat hadden ze het **KOUD!** Sara slaakte een zucht. Haar vader streek haar zachtjes over haar snuit. 'VERDRIETIG, muisje?' vroeg hij.

'O, nee hoor, papa. **ECHT** niet. Alleen is alles hier zo anders.'

Kapitein Ralph Crewe glimlachte. 'Ik weet het. Maar dit is de beste oplossing. Je kunt hier in Londen naar een heel goede **school**, de beste van de stad. Ik weet zeker dat je er snel vriendinnen zult hebben. En op school maken ze **een echte dame** van je.'

Sara knikte. Ze wist niet precies wat papa daarmee bedoelde, "**een echte dame**".

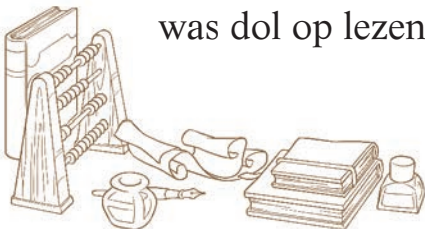
En klein isj e met yb e g n

Maar het klonk wel goed en ze wilde niet moeilijk doen. Ook papa was moe van de *lange* reis die ze achter de rug hadden. 'Ik ga je missen, papa', zei ze. 'Waarom kun je niet in Londen blijven?'

Kapitein Crewe aaide zijn dochter over haar zwarte *krullen*. 'Ik zal jou ook missen, maar je weet dat mijn werk in India is. Ik zal je heel vaak schrijven, en dan kan ik niet *wachten* tot je me terugschrijft. Miss Minchin zal goed voor je **ZORGEN**. Zij is de directrice van de school. En ik stuur je elke maand nieuwe boeken.'

Sara's ogen gingen stralen. **B** **o** **e** **k** **e** **n** **!**
Daar kon ze er nooit genoeg van hebben. Ze was dol op lezen. Zelf fantaseren en verhalen

En klein isij en tye en

verzinnen deed ze ook graag. Dan vertelde ze die aan papa of aan haar poppen.

De koets hield halt voor een **STATIG** gebouw dat drie verdiepingen telde.

Kapitein Crewe hielp zijn dochter uitstappen en het knagerinnetje bekeek het gebouw

BEZORGD. Het zag er zo somber uit.

Boven de ingang prijkte een bronzen bord.

MISS MINCHIN

SCHOOL VOOR JONGE MUIZINNEN

stond erop.

Sara greep haar vader bij de poot. Ze ging een heel **nieuw** leven beginnen.

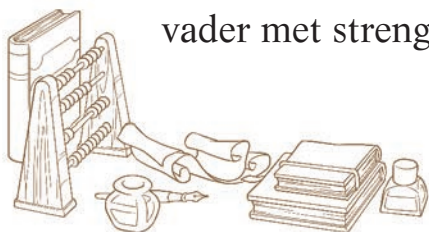

De school van Miss Minchin

 Het gebouw van de *muizinnen-*
school van Miss Minchin was
groot en zorgvuldig ingericht. Als het er nu
maar niet zo somber was geweest ...

Terwijl Sara over de drempel stapte, mompelde
ze tegen zichzelf: 'Wat een **KOUDE** boel.
Helemaal geen echt thuis.'

Precies op dat moment kwam Miss Minchin
aanlopen. De directrice was lang en slank.
Haar bruine haar was opgestoken in een *hoge*
knot boven op haar kop. Ze keek Sara en haar
vader met strenge **OGEN** aan.

Miss Minchin maakte een diepe **BUIGING** voor de kapitein. ‘Welkom, kapitein Crewe.

Het is een hele eer dat u hier bent.’

Daarna keek ze naar **BENEDEN**, naar Sara. ‘En jij moet juffrouw Sara zijn. Wat een *schatje* ben je. Ik wed dat je ook reuzeslim bent.’

Sara fronste haar wenkbrauwen. Waarom deed die knagerin zo overdreven? Ze **KENDE** haar niet eens. Het leek ook of Miss Minchin het niet echt helemaal meende. Ze **Lachte** wel, maar haar ogen keken koud, alsof ze een masker op had. Ik vind haar **NIET** leuk, dacht Sara. En die school van haar ook niet. Ik vind het eng; het lijkt me hier allemaal veel te streng. Maar ze zei niets, want dat zou **onbeleefd** zijn.

De sch van Miss Minchin

Haar vader zag Sara's blik. 'Kom, lieverd. Groet Miss Minchin eens netjes. Maak maar een buiginkje.'

Sara **GEHOORZAAMDE** en Miss Minchin knikte goedkeurend. 'Wat ben jij al een nette muizin! De ideale *leerling* voor deze school. We gaan hier een echte dame van je maken. We leren je precies hoe je je moet gedragen. En weet je wat nog meer? Je krijgt je **eigen** kamer, met een zithoek. Een heel mooie kamer, helemaal voor jou alleen. En je krijgt een pony waar je op mag rijden als het mooi weer is, een privé-koets en een **kamermuisje.**'

Kapitein Crewe, die er bij was gaan zitten, moest *lachen*. 'Perfect. Mijn dochter moet alles krijgen wat ze wenst. Let u daar alstublieft goed op. Ik betaal alles.'

De sch... en Miss Minchin

De glimlach op de snuit van **MISS MINCHIN** werd alleen maar breder toen hij dat zei. Kapitein Crewe was namelijk erg **RIJK**. Hij had al een flinke duit betaald om Sara op de school te mogen inschrijven. Met een overdreven stem zei ze: ‘O, meneer Crewe. Uw dochter zal bij ons heel **gelukkig** worden. Ze zal heel wat vriendinnetjes hebben.’

Sara’s **HART** maakte een sprongetje. Dat had haar vader net ook al gezegd! In India had ze er nooit veel gehad. Daar was ze bijna altijd bij de oppas, of anders **speelde** ze alleen of las ze een boek. Sara lachte. Misschien was de school van Miss Minchin toch zo **SLECHT** nog niet.

Ka ten krijg es en pp pen

oordat hij naar India terugging, nam kapitein Crewe Sara **MEE** de stad in.

Ze deden een heleboel boodschappen.

‘Zeg maar wat je hebben wilt, muisje van me.

Kleren, speelgoed, boeken, een paar mooie

POPPEN ... Wat wil je?’

Sara schudde haar kop. ‘Eén pop is wel genoeg.

Als ik er teveel heb, kan ik niet goed voor ze

zorgen. Ik zou nooit van allemaal evenveel

kunnen houden. Het is net als met je beste

vriendin, daar kun je er ook geen honderd van hebben!’

Ka ten krij es en pp pen

Kapitein Crewe moest **glimlachen** om zijn kleine, wijze dochter. Ze liepen verder, van de ene mooie winkel naar de andere. Hij kocht een hele berg kleren, schoenen, *kanten* kraagjes, zijden kousen en hoedjes voor zijn dochter. Toen ze klaar waren, had Sara zoveel spullen dat ze wel een **PRINSES** leek.

Alleen het belangrijkste ontbrak nog: de pop die Sara's beste vriendin moest worden.

Ze gingen naar de beste **SPEELGOED-WINKELS** van Londen. Sara bekeek alle poppen van voren en van achteren, van onderen en van boven. Ze was heel kritisch. 'Hmm... deze heeft gekke kleine oogjes ... deze kijkt zo **droevig** ... deze heeft een **RARE** snuit ...' Uiteindelijk vond ze in een heel **KLEIN** winkeltje de perfecte **POP**. Een pop met een levendig

Ka ten krij es en pp pen

snuitje en prachtige blonde *krullen* die langs haar *kopje* vielen. Ze had oogjes die zo **BLAUW** waren als de Indiase zee.

‘O, papa! Kijk! Die wil ik! Dat is mijn nieuwe vriendin. Ik noem haar ... Emily!’

Kapitein Crewe lachte. Sara sprak over de pop alsof het een echt *knagerinnetje* was.

En zo kwam pop Emily in het leven van Sara. Ze waren meteen *beste* vriendinnen!

Dag opa!

Het moment van **VERTREK** was
aangebrosken. Kapitein Crewe bracht
Sara terug naar school. Vanaf nu moest Miss
Minchin voor zijn dochtertje **ZORGEN**.
Toen het tijd was om afscheid van elkaar te
nemen, **omhelsde** hij Sara stevig.
'Lief muisje van me, wat zal ik je missen', zei
hij met een brok in zijn keel.
Sara kon met moeite haar **TRANEN** inhouden.
Ze wilde sterk zijn tegenover haar vader. 'Ik zal
heel goed mijn best doen, papa', mompelde ze. Ze
drukte haar nieuwe pop stevig tegen haar borst.

Miss Minchin **KUCHTE** om de aandacht van de kapitein te trekken. Er moesten nog wat afspraken gemaakt worden over de betalingen. Kapitein Crewe legde uit hoe hij het geregeld had: ‘Mijn advocaten van Barrow & Skipworth doen dat soort **dingen** voor mij. Ze vergoeden alle kosten die u voor mijn **Sara** moet maken. Ze is niet verwend en heel verstandig. Ze vraagt nooit om dingen die ze niet nodig heeft. Dus geeft u haar alstublieft alles wat ze vraagt.’

De directrice knikte alleen maar kort. Alle leerlingen op haar school waren rijk. Ze was het wel gewend om met verwende knagertjes om te gaan en de **vreemdste** wensen te vervullen. Kapitein Crewe liep terug naar zijn rijtuig. Sara was intussen naar haar

slaapkamer gegaan en zag door het raam hoe haar vader vertrok. Ze was nog nooit lang ergens zonder hem geweest. Toen de koets uit het zicht verdwenen was, draaide ze de **KAMERDEUR** op slot en begon **zachtjes** te huilen.

Zelfs toen Miss Amelia, de zus van Miss Minchin, kwam kijken hoe het met Sara ging, deed ze niet open. ‘Ik wil alleen zijn’, zei ze zacht. ‘Laat me alsjeblieft alleen.’

‘Helemaal in haar eentje zit ze daar. Ze wil niemand zien of horen. Vind je dat niet **VREEMD?**’ zei Miss Amelia tegen haar zus.

Die haalde haar **SCHOUDERS** op. ‘Als ik er geen last van heb, vind ik het allemaal goed. Ik heb al genoeg **herrieschoppers** op school.’

